

מ"ת 4305/03/15 - ציון בן חמו, יורם אלון נגד מדינת ישראל - פמ"ד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 4305-03-15 מדינת ישראל נ' בן חמו
מ"ת 4352-03-15 מדינת ישראל נ' אלון
תיק חיצוני: 1369/15

בפני המבקשים: כבוד השופט נסר אבו טהה
1. ציון בן חמו ע"י ב"כ עו"ד ניר לזר 2. יורם אלון ע"י ב"כ עו"ד רועי בלכר וליאת ארזי

נגד המשיבה: מדינת ישראל - פמ"ד
החלטה

1. בפני בקשה לעיון חוזר במסגרתה עותרים המבקשים להורות על הסרת המגבלה, כפי שנקבעה בהחלטת בית המשפט מיום 14.5.15, שעניינה איסור המסחר עם סוחרים מרצועת עזה. מגבלה זו חלה, בין היתר, גם על החברות הנאשמות "פוליפח בית שמש מפעלים" "פולירן פרופילים בע"מ" ו"איירון סנטר", וכן על חברות בהן המבקשים הם בעלי מניות- ולגופה של הבקשה חברת "גלם מתכות" (להלן: החברות).

2. כנגד המבקשים הוגש כתב אישום בגין עבירות של סיוע לאויב בזמן מלחמה, מגע עם סוכן חוץ, פעולה ברכוש טרור, קבלת דבר במרמה, הלבנת הון ושיבוש מהלכי משפט- עבירות מחודש מרץ 2014. לצד כתב האישום הוגשה בקשה למעצרים עד תום ההליכים. עם הזמן הורה בית המשפט על שחרורם של המבקשים לחלופות מעצר, לצד תנאים מגבילים ביחס לעיסוקם. בהמשך הוקלו תנאי שחרורם של המבקשים כך שכיום המבקשים נתונים תחת תנאי שחרור של הפקדות כספיות בלבד, וכן איסור פעילות מסחרית עם רצועת עזה.

3. בתמצית, ראשית נטען כי חלוק הזמן הניכר מעת מתן ההחלטה האחרונה בעניינם, וזאת ללא הפרות מצד המבקשים, מלמד על האמון הרב שבית המשפט יכול לתת במבקשים. שנית, נטען כי איסור המסחר עם רצועת עזה פוגע פגיעה בלתי מידתית בחופש העיסוק של המבקשים, וביתר שאת לאור חלוק הזמן. שלישית, נטען כי הלכה למעשה במשך כל הזמן בו מוטל האיסור על המבקשים, סוחרו ברזל אחרים מישראל סוחרים עם רצועת עזה, בסחורה דומה לזו שמספקות החברות, ולפיכך אין מניעה ביטחונית בעצם מסחר מסוג זה עם רצועת עזה. רביעית, נטען כי האיסור על המבקשים למסחר עם רצועת עזה פוגע בחברות הנאשמות בכתב האישום ולפיכך נפגעים גם בעלי המניות הנוספים בחברות. בנוסף, המבקשים הם בעלי מניות בחברות אחרות, שאינן קשורות בפרשה, והאיסור האמור מונע מאותן חברות לסחור עם רצועת עזה ולכן פוגע גם בחופש העיסוק שלהן. חמישית, נטען כי נודע למבקשים

שהסחורה שלהם מוצאת את דרכה לרצועת עזה ונמכרת שם, וזאת על ידי סוחרים אחרים מישראל שרוכשים מהם את הסחורה.

בדין ציינו ב"כ המבקשים כי עניינה של הבקשה הוא ביטול האיסור שהוטל על החברות למסחר עם רצועת עזה וכי הם מסכימים שהאיסור על המבקשים יישאר בעינו, כך שהמבקשים עצמם לא יהיו אלה שעוסקים במסחר לרצועת עזה, אלא אנשים אחרים בחברות.

4. **מנגד**, ב"כ המשיבה ביקש לדחות את הבקשה שכן לשיטתו תנאי השחרור המשמעותי היחיד שנותר למבקשים הוא הגבלת המסחר עם רצועת עזה. ביטולו של תנאי זה מהווה סכנה של ממש כי המבקשים ישובו לפעול ולעקוף את האיסור הקיים על מסחר עם אותו סוחר עזתי, אשר מיוחסות לו עסקאות עם ארגון החמאס, וזאת בדומה למעשים המיוחסים להם בכתב האישום. נטען כי בשל החשש הקיים להישנות מעשים דומים על ידי המבקשים נדרשת פגיעה מידתית זו בחופש העיסוק של המבקשים, אשר פחותה מהפגיעה באינטרס הציבורי. עוד נטען, כי כפי שצינו ב"כ המבקשים, הסחורה של המבקשים מוצאת את דרכה לרצועת עזה על ידי "מתווכחים" ולכן הפגיעה בחופש העיסוק שלהם אינה במידה העולה על הנדרש.

5. לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים, עיינתי באסמכתאות הרלוונטיות וכן שקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, שוכנעתי שאין מקום להיעתר לבקשת המבקשים ולהסיר את המגבלה על המסחר עם רצועת עזה, וכך מגבלת איסור הסחר על המבקשים עומדת בעינה. זאת מהטעמים שעמד עליהם ב"כ המשיבה, וכן כי סבורני כי מגבלה זו מהווה את האיזון הנדרש בין האינטרס של המבקשים לחופש העיסוק לבין האינטרס הציבורי והצורך למנוע את אפשרותם של המבקשים לשוב ולבצע עבירות דומות.

לא נעלמו מעיני טיעוני ב"כ המבקשים הנוגעים להימשכות ההליכים וחלופי הזמן, אולם, בעת הזו מגבלת איסור הסחר עם רצועת עזה בלבד אינה פוגעת פגיעה שאינה מידתית במבקשים. זאת בשים לב גם לדברי ב"כ המבקשים, לפיהם המבקשים ממשיכים למכור את סחורתם לסוחרים ישראלים אחרים, אשר הם בסופו של דבר מוכרים את הסחורה לעזה. גם אם המבקשים סופגים פגיעה כלכלית מסוימת בהכנסותיהם כתוצאה מאיסור הסחר עם רצועת עזה, דומני כי לא מדובר בפגיעה קשה שבאה עד כדי חרפת רעב של המבקשים ומשפחותיהם, וכן לא על אותן חברות אשר הם נמנים בהן כבעלי מניות.

מסקנת בית המשפט מתבקשת ביתר שאת בשים לב ליישום "נוסחת האיזון", שנקבעה בפסיקה שהפנו אליה ב"כ המבקשים ואשר עמד עליה בית המשפט עוד בהחלטתו מיום 14.5.15 עת שקיבל את בקשתם בכך שקבע כי מגבלת איסור הסחר תחול רק על סחר עם **רצועת עזה** (ראה החלטה מיום 14.5.15).

המזכירות תשלח עותק מההחלטה לצדדים

ניתנה היום, ג' שבט תשע"ט, 09 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.